2 Σεπτεμβρίου 2009

Старац Јосиф Ватопедски – Живи свједок Живога Бога (1)

Ξένες γλώσσες / Српски / Srpski

Да би племените успомене и у будућности постојале

као блистави путокази духовне историје,

оне се морају записати.

(Почетак житија Преподобног Јосифа Исихасте,

које је написао блаженопочивши

старац Јосиф Ватопедски, његово чадо)

Дана 1. јула 2009. године, упокојио се старац Јосиф Ватопедски. С обзиром да смо и ми духовни пород старчев, осјећамо потребу да широј јавности кажемо неколико ријечи о овом светом човјеку, на корист и укрјепљење свих.

Старац Јосиф Ватопедски рођен је 1. јула 1921. године, на Кипру. Његова мајка, која је у то време била у седмом мјесецу трудноће, отишла је на дан Светих Бесребреника у манастир њима посвећен, да се поклони. Ненадно, ту у манастиру се и породила. Изгледало је као да је дијете мртворођено. Међутим, установили су да је дијете живо, и одлучили да га одмах крсте. На Светом крштењу дјечак је добио име Сократис.

Када је младом Сократису било петнаест година, одлучио је да отпутује за Америку, гдје су његова старија браћа већ радила, и да им се придружи. Припремио је пасош, визу, и све што је било потребно. Али, прије него отпутује, зажелио је да оде у чувени манастир Ставровуни (на Кипру) да се поклони и затражи благослов Божији за пут. Са доласком у манастир, његов живот заувијек се промијенио. Манастирски комплекс, свете иконе и древне фреске, предио у коме се манастир налазио, али више од свега – живот монаха, оставили су на младог Сократиса тако снажан утисак, да је узео пасош и визу и поцијепао их, чврсто решен да остане у манастиру и служи Господу своме заувијек. Након неког времена проведеног у манастиру Ставровуни, духовник манастира, о. Кипријан, послао га је на Свету Гору, ради бољег духовног напредовања.

(περισσότερα...)